

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Goldschmied Mária (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Gedey Gábor (címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2014. április 10. napján kelt 65.P.20.978/2014/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy az általa sugározott ... című műsor ...-i adásában közltekkel azonos napszakban az ítélet jogőre emelkedésétől számított 8 napon belül közölje az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: A ... -i adásában beszámoltunk egy lakásán szívinfarktust szenvedett nő esetéről, akihez kommentárok szerint a mentő későn érkezett, s ezért a beteg a helyszínen meghalt. A kommentár alatt az ... mentőbejárójáról közlünk képeket, neki azonban - mivel nem lát el közterületi mentést, ügyeleti tevékenységet - a tragikus eseményhez nem volt köze".

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 62.400 forint perköltséget, és a Magyar Államnak külön felhívásra 3.600 forint kereseti illetéket.

Ítéletében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 12., 13., 14. számú állásfoglalásait, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését.

A felperes helyreigazítási kérelmének megküldését megfelelőnek minősítette, függetlenül attól, hogy azon nem az alperesi társaságot tüntette fel, hanem a címezsen a „... Szerkesztőség” szerepelt. Mivel a kérdéses műsor készítésének helye és az alperesi társaság székhelye ugyanazon a helyen

található, az alperes alappal nem hivatkozhatott arra, hogy nem jutott el hozzá a helyreigazítási kérelem, különös figyelemmel arra, miszerint az elektronikus levél megküldését megelőzően telefonbeszélgetésre is sor került a felek képviselői között. Ezen beszélgetés alkalmával az alperes munkatársa tájékoztatta a felperest az elektronikus levélcímről, ahová a helyreigazítási kérelmet megküldhette.

Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperesi adás szövege és az illusztrációként a felperesi mentőkijárat bemutatása együttesen azt a hamis látszatot keltette, hogy a riportban említett szívinfarktust szenvedett nő esetével felperes összefüggésbe hozható oly módon, hogy a mentő későn érkezett, pedig a mentőállomás rendkívül közel volt. A nézők arra következtethettek az eset részleteinek ismerete nélkül is, hogy a felperes nem ment ki a beteghez, holott ilyen szolgáltatás végzésére jogosult.

A rendelkezésre álló dokumentumok alapján arra következtetett, hogy a felperes közterületi mentést és ügyeleti tevékenységet nem végez, kizárólag betegszállítási feladatokat lát el.

Mindezek alapján a felperes keresetének túlnyomó részt helyt adott azzal, hogy a felperes azon igénye, mely szerint az alperes a helyreigazításban kérjen elnézést nem alapos, mivel ez csak a személyiségi jogi perekben érvényesíthető elégtételadásra vonatkozó igény, mely sajtó-helyreigazítási perben nem igényelhető.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Kitért arra, hogy a felperes keresetlevele első benyújtásakor 36.000 forint kereseti illetéket lerótt, azonban a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása miatt 3.600 forint kereseti illeték terheli, melyet a lerótt illetékből megfizetettnek tekintett, és a fennmaradó lerótt illetékrészt perköltségként az alperes köteles megfizetni a felperesnek, míg a hiányzó 3.600 forint illetékrész is az alperest terheli az államnak való megfizetéssel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a per megszüntetését.

Álláspontja szerint a felperes keresetét azért kellett volna érdemi vizsgálat nélkül elutasítani, mert a felperes nem fordult az alpereshez helyreigazítási kérelemmel. A felperes nem a jogszabály által előírt médiaszolgáltató társasághoz juttatta el a kérelmét, hanem a „... Szerkesztőségét” jelölte meg, mint a helyreigazítás kötelezettjét.

A sajtó-helyreigazítási szigorúan formalizált eljárás, melynek során nincs lehetőség arra, hogy a bíróság a felek magatartásának felróhatóságát mérlegelje. Mivel a felperes nem megfelelő szervet keresett meg a helyreigazítási kérelmével, azt nem lehet hatályosnak tekinteni. Annak sem lehet jelentőséget tulajdonítani, hogy a felperes ügyvezetője kivel beszélt a tények szerkesztőségében, és ez a személy milyen felvilágosítást adott a helyreigazítás benyújtásával kapcsolatosan.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Előadta, hogy a szerkesztőség és a műsorszolgáltató székhelye azonos, és a szerkesztőség nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a kérelmet a médiaszolgáltatóhoz kellene eljuttatnia. Az iratokhoz csatolt hangfelvételtől egyértelműen kiderül, hogy a felperes képviselője két esetben is beszélt a „...” című műsor szerkesztőjének helyettesével, aki visszaigazolta a helyreigazítási kérelem megérkezését. A felperes e-mailt is küldött a szerkesztőséghez, és ennek megérkezését is tanúsítja a hangfelvétel. Az a körülmény, mely szerint a felperest nem tájékoztatták megfelelően a helyreigazítási kérelem megküldésének pontos feltételeiről, csak azt támasztja alá, miszerint a

későbbiekben alapot kívántak teremteni arra, hogy formai hibára hivatkozással megakadályozzák a helyreigazítást.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

Az alperesi jogelőd társaság, az ..., az Smtv. 1. § 2. pontja szerinti médiaszolgáltatónak minősült. A Pp. 342. § (1) bekezdése alapján sajtó-helyreigazítási pert megelőzően a helyreigazítást a médiaszolgáltatótól, a sajtótermék szerkesztőségétől vagy a hírügynökségtől kell kérni.

Az alperesi jogelőd társaság - a felperes által sérelmezett tartalom szerint is - lineáris médiaszolgáltatást nyújtó médiaszolgáltatónak minősül, ezért közvetlenül a gazdasági társaságtól kellett a helyreigazítást igényelni.

Kétségtelen tény, hogy a felperes a helyreigazítási igényét e-mail útján a ... „...” című műsor szerkesztőségéhez küldte, és nem a társaságnak címezte azt.

Az alperesi jogelőd társaság székhelye, illetőleg a felperes által sérelmezett tartalmat előállító szervezeti egység ugyanazon a címen található és a becsatolt iratokból és bizonyítékokból az is megfelelően következtethető volt, hogy a szervezeti egységhez a kérelem eljutott. Az is nyilvánvaló volt, hogy a felperes kérelme olyan műsorkészítő egységhez került, mely a legközvetlenebbül ítéltette meg a felperes kérelmének alapos vagy alaptalan voltát.

Mindezen körülmények alapján a másodfokú bíróság is osztotta az elsőfokú bíróságnak azon álláspontját, mely szerint a felperes helyreigazítási kérelmét a jogszabály által előírt időn belül és a megfelelő módon juttatta el a médiaszolgáltatóhoz. Jelen esetben nem volt jelentősége annak, hogy a kérelem címezésében a felperes név szerint nem tüntette fel az Smtv. és Pp. szabályai által kijelölt gazdasági társaságot. A sajtó-helyreigazítási eljárás oly mértékben nem formalizálható, hogy ilyen megnevezésbeli, illetőleg címezésbeli hiányosság okán a kérelem figyelmen kívül hagyható.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben nem vitatta, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú döntés érdemben helyes indokaira csak visszautal, mint olyanra melyet maga is teljes egészében osztott.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles viselni a felperes perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú perköltség a felperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj.

Köteles viselni továbbá az alperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

, 2015. október 13.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő